

Sygn. akt III KO 24/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **E. O. i K.O.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 29 kwietnia 2021 r.
wniosku Sądu Rejonowego w S.
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

E. O. i K. O. zostali oskarżeni o przestępstwa z art. 207 § 1a k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Akt oskarżenia sporządzony przeciwko tym osobom, zgodnie z kognicją, został skierowany do Sądu Rejonowego w S.

Oskarżeni Ci złożyli wniosek o wyłączenie sędziego sprawozdawcy, który nie został uwzględniony. E.O. i K. O. wielokrotnie powielali wnioski o wyłączenie sędziego referenta.

Do września 2020 r. sędzia referent prowadziła przedmiotową sprawę, kiedy to sama złożyła wniosek o wyłączenie po uzyskaniu informacji o wytoczeniu przeciwko niej przez oskarżonych spraw o zapłatę i zadośćuczynienie.

Ponadto oskarżeni wnosili pisma w przedmiocie wyłączenia wszystkich sędziów Sądu Rejonowego w S., jednocześnie znieślawiając ich, wymieniając z imienia i nazwiska.

W dniu 25 stycznia 2021 r. obrońca K. O. złożył wniosek o zwrócenie się do Sądu Najwyższego, celem przekazania sprawy innemu sądowi

równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości, podnosząc, że w zaistniałej sytuacji nie mają gwarancji przeprowadzenia procesu przez bezstronny sąd. Wniosek obrońcy K. O. został poparty przez obrońcę E. O.

W toku posiedzenia odbywającego się w dniu 26 lutego 2021 r. oskarżeni podtrzymali wnioski obrońców.

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2021 r. Sąd Rejonowy w S. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu wskazał na okoliczności opisane wyżej oraz podkreślił, że postawa oskarżonych, zniestrabiających sędziów orzekających w tamtejszym Sądzie, spowodowała złożenie przez Prezesa Sądu zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 212 i 216 k.k. przez oskarżonych na szkodę sędziów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por.: postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w S., w sprawie bowiem zrodził się wyraźny konflikt wynikający z postawy oskarżonych, powodujący, iż sędziowie Sądu Rejonowego w S. stali się pokrzywdzonymi w sprawie procedowanej z wniosku Prezesa Sądu.

Taka sytuacja u E. O. i K. O. wywołuje, a w odbiorze społecznym mogłaby wywołać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów Sądu Rejonowego w S.

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawartą w uzasadnieniu postanowienia, przekazał sprawę z E. O. i K. O. poza okręg Sądu Apelacyjnego w (...) – Sądowi Rejonowemu w K., jako równorzędnemu Sądowi Rejonowemu w S.